

Mensuel
Numéro 58
Octobre 2009

La SAGO

La Sat-Amikara GazetO

Espéranto :
vers une culture sociale sans frontières.

Zone euro : 3,50 €
Suisse : 5 FS
Autres pays : 4,50 €

Homara Festo:

Fêt^{de}l'Humanité
11.12.13 SEPT 09

600 000
vizitantoj

...

*kaj ni,
kaj ni,
kaj ni !*

Flore kuku !

Pir ĉokolada torto

Preparado: 30 min
Kuirado: 25 min

Por 8 personoj:

1 murbo
100 g da ĉokolado en pecetoj
2 ovoj
3 piroj
20 cl da likva kremo
70 g da nuksa pulvoro
50 g da sukero

por la murbo:

300 g da faruno
150 g da mola butero
iomete da salo
8 cl da akvo

Miksi unue farunon kaj salon. Aldonu la buteron kaj miksu delikate per la fingroj dum kelkaj minutoj.

Laste aldonu la akvon, kaj ĉion miksu kune.

Ĝi nun povas esti metita en la torto plado.

Se vi ne deziras fari ĉion ĉi, vi povas aĉeti jam faritan murbon, ankaŭ tre bongustan.

Ŝaltu la fornon je 220 °C. En salatujo, miksu kune la kremon, nuksan pulvoron, sukeron, ovojn, pirojn en pecetoj kaj ĉokoladon. Verŝu la preparajon sur la murbon.

Lasu en la forno dum proksimume 25 minutoj.

Flora Markov

Homara Festo:

Organizita sub la respondeco de FET, sed kun homa kaj financa subteno de SAT-Amikaro, UFE kaj JEFO, la prizorgado de la Esperanto-budo dum la Homara Festo, kiu ĉiujare okazas dum la dua semajnfino de septembro, estas unu el la plej gravaj varbokazoj en Francio por diskonigi la ekziston de Esperanto kaj ĝian utilecon por laboristoj.

Ĉi-jare la publiko estis aparte abunda. Laŭdire proksimume 600 000 homoj entute. La homa svarmo estis aparte impresa vendrede kaj sabate. Evidente, ne ĉiuj venis kun plej klerigaj intencoj. Iuj eĉ tute senkaŝe venis nur por diboĉi kaj ĝui malmultekostajn koncertojn kun famaj artistoj. Kaj la aĝa dispartigo inter la telerpurigantoj en iuj budoj kaj la

plej grava poresperanta varbejo

festantoj en la pasejoj sufiĉe elokvente indikis, ĝis kia grado la konsumisma kaj individuisma pensmaniero invadis eĉ la «progreseman» medion.

Tamen, se flankenmeti la suprajemajn festemulojn, restis tamen sufiĉe multaj seriozaj homoj por okupi la deĵorantojn ĝis post la unua matene vendrede kaj sabate. Eĉ en tiuj malfruaj horoj okazis tre seriozaj diskutoj, kaj vendiĝis lernmaterialo. Ja grava perceptebla ŝanĝo, kompare kun antaŭaj jaroj, estas ke pli kaj pli multaj vizitantoj venas al la budo ne kun la demando «Esperanto? Kio estas tio?», sed petas «kiel mi povas lerni?» aŭ «kiel oni diras tion aŭ tion en Esperanto?». Vendiĝis la 30 kunportitaj poŝvortaroj kaj sesdeko da «unua lernolibro». Dekkvino da scivoluloj ĉeestis unuan malkovro-sesion, kaj la sabata sesio eĉ duobliĝis, pro malfrua alveno de dua aro da scivoluloj. Al ili aldoniĝis la centoj da nekonatoj, kiuj vidis la vorton «Esperanto» ĉe la kruciĝo inter tri malsamaj vojoj, sur la 50 aŭŝoj pri kursoj vinktitaj al diversaj elektrofostoj aŭ sur la poŝkalendaro, kiun ili ricevis preterpasante la budon.

Grava estas la diverseco de deĵorantoj malantaŭ la budo. La ĉeesto de homoj, el kiuj kelkaj havas tute

malsamajn motivojn por interesiĝi pri Esperanto ebligas tuj konstatiĝi al la informpetantoj, ke la Esperantomovado konsistas el plej diversaj homoj, kaj ne el samideaj sektanoj..

Plej fratecaj rilatoj ankaŭ plektiĝas, kun paso de la jaroj, kun najbaraj deĵorantoj. Aparte varma estis la rekuniĝo kun amikoj el la eldonejo «La Tempo Ĉeriza», kiuj plurfoje helpis nin por solvi praktikajn problemojn dum la lastaj jaroj. Sed ankaŭ kamaradoj el pluraj aliaj budoj venis por saluti konatojn. Ankaŭ vizitis nin diversaj esperantistoj aŭ ties parencoj kaj konatoj, kiuj vagis tra la festo.

El praktika vidpunkto, estis dudeko da helpantoj por deĵori, munti kaj reloki la materialon. La nombro de tranoktatoj en la budo estis iom pli alta ol pasintjare, kio ebligis malfermi la budon pli longe, kaj en malpli streĉaj kondiĉoj.

Se ni sukcesos esti eĉ pli multnombraj venontjare, certe eblos labori ankoraŭ pli komforte, kaj uzi parton de la tiel ŝparita energio por pliprofundigi la kontaktojn kun aliaj fratorganizoj, kiuj ĉeestas en la festo.

Vinko Markovo

Ilia tute unua leciono

Tradicie, en ĉi Homara Festo, Vinko gvidas kurson por homoj kiuj rekrutiĝas nur per la multaj aŭŝoj pinglitaj sur la diversaj fostoj. Alvenas do tute nekonataj homoj, kiuj konas eĉ ne unu vorton en Esperanto, foje eĉ neniam antaŭe aŭdis pri tiu lingvo. Kaj jen la veto de Vinko⁽¹⁾: en nur unu horo, sufiĉe profunde konigi la funkciadon de la lingvo.

Tiucele, Vinko uzas paperan apogilon, kiun li trovas en tre bona eldonaĵo: ja La Sago (*kvankam ne speciale didaktikan, ĉu ne?*) kaj pli precize en ĝia entenata bildstrio (*ankaŭ tre valora parto - ĉu ne?- sed ankaŭ tute ne verkita kun pedagogiaj aŭ didaktikaj celoj...*)

Kaj jen, sen ajna preparado, Vinko anoncas ke oni tuj legos kaj tradukos tiun bildstrion.

Komencas legi unu lernanto. Tuja halto: «Atentu! Ĉiuj vortoj havas akcenton sur la antaŭlasta silabo! Daŭrigu.» (*en la franca, evidente*). Post malmulte da tempo nova halto «La litero 'c' prononciĝas 'ts', ĉiam, sen escepto». Kelkaj eligas paperon por noti... ĉe la fino de la legado, la rezulto jam estas sufiĉe bona...

Nun traduko. Vinko proponas ke oni divenu kiel eble plej, pere de la desegno, kaj ankaŭ pere de la simileco de la vortoj, ĉu vide, ĉu aŭde (*evidente tio malplibone funkcias se ni estus ĉinoj...*) kaj jen, la klarigoj alvenas laŭ la disvolvo de la teksto, kaj tute ne laŭ zorga pripensado por didaktika progresado, vagante de simplaĵoj kiel «as» por signi la tenson de la nuno al sufiĉe torditaj kunmetaĵoj (*ĉu vere estas torditaĵoj en ĉi bildstrio?*) kaj eĉ vort-ludoj.

Kaj jen, post unu horo kaj duonpaĝa bildrakonto, post ilia tute unua leciono, ili evidente kvazaŭ nenion povos reuzi, sed ĉiuj havas tre bonan ideon pri la ecoj de Esperanto. Ja Vinka venko!⁽²⁾

Ĉu tia metodo povas esti uzata kun la celo vere lernigi la lingvon? Mi kredas ke jes. Tio analogas al la situacio de iu, kiu post memvola migrado en fremdan landon, devas lerni la tiean lingvon, kaj tion faras ne laŭ la gramatiko, sed laŭ la hazardo de la neceso aŭ de la okazaĵoj, kaj ĝenerale rapide kaj sukcese...

Serĝo Sir'

(1) Se estus la frato, la esprimo «veto de Vito» estus pli amuza...

(2) Tie male «Vita venko» estus malpli amuza...

Enhavo

- 1 Kovrilpaĝo
 - & Homara Festo:
 - 3 Plej grava poresperanta varbejo
 - 2 Flore kuiru.
BildDeliraĵo: La kastel-nova grupo, 9
 - 4 La bagno de Nosy-Lava
 - 5 Unuafoja kongresano
 - 4-5 Leginda legendo:
La ĉevalo kun ok kruroj
 - 6 Libro vivas pli ol unu sezono: Verda Trobadoro
Selle Humuraĵo
- Supplément en français**
- 7 Une rencontre anationale de travailleurs et progressistes.
 - 9 Ça bouge partout
 - 10
 - 11 Utilaj informoj
- Kiel traduki: Tête
 - 12 Libro-Servo
 - 13 Kontribuo al Vikipedio: Otava tramposindikato.
 - 14 Esperantistoj aktivas.
Selle Humuraĵoj
 - 15 SATamikara Kongreso 2010
 - 16 Bonvenon en Hiliono

Partoprenis en ĉi numero:

(laŭ alfabeto ordo)

Andreo	Andrio
Nura	Co
Roland	Cuenot
Andrea	Fontana
Louis	Gohin
Fil	Guichet
Maksimiliano	Gverino
Ĵak	Le Puil
Franjo	Leveque
Flora	Markov
Vinko	Markovo
Vito	Markovo
Guy	Martin
Line	Maurel
Jean	Selle
Serĝo	Sir'
Juliette	Ternant